

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Summula clarissimi iurisco[n]sultissimi q[ue] viri
Raymundi**

Raimundus <de Pennaforti>

Colonia, 4.III. 1502

VD16 R 168

Symonia est maximu[m] peccatum

urn:nbn:de:hbz:466:1-31223

F Hec est ultima ps istius capl. in q magister ponit aliud documentum de symonia dicēs. si aliqs plebanus vel collator p̄mitteret vni eccliam v̄l bñficiū vt minueret res illius ecclie. vel hoc fierer cā inuidie vel cā alterius. tūc pastor cū bñficiato esset symoniac⁹. et eternā mortem p̄ illo incideret. Subdit aliud documentum dicēs. q null⁹ p̄ alteri resignare bñficiū vt ip̄e subleuet et usurpet fruct⁹ illius bñficij resignati. Rō ē. q̄ incurreret symoniā. Subdit aliud documentum dicēs. q̄ qlibet bñficiatus cū bona rōne d̄z p̄sumere fructus plende et nō d̄z abuti. s̄ si quicq̄ supfluat̄ habuerit h̄ d̄z ouertere ad v̄l sum pietatis dādo pauperib⁹ et miser⁹ p̄sonis vt sup̄ partuit de vita et honestate clericoy. Subdit aliud documentum dicens. q̄ ip̄i bñficiati nō detent dare matrimonii xp̄i histriōnib⁹ seu spretis mulierib⁹ vel in honestis hoib⁹. Rō est. q̄ oīa illa pdun⁹ ex eo q̄ tales nō sunt here des xp̄i. ideo patrimonii xp̄i non detent subleuare Deinde magister subdit vnam cautelā seruādam. q̄ aliqs ex p̄cedentib⁹ dubitaret. vtrum nihil esset eis dandū. Ibi r̄ndet magister. q̄ q̄ talis cognosceret illos infirmat̄es tunc deteneret eis exp̄ltere ppter necessitatē corporis panem ne fame moriantur. et non amplius eis dari debet ne ad lasciuia corporis iterum p̄uocarentur. sed potius detet suis miseriis cognatis exp̄ltere pietatem q̄ h̄ strionib⁹ vel scurrionib⁹ aut meretricibus.

F Primo notandū l̄ta dt. si aliqs patron⁹ p̄ferret alicui clero eccliam sub tali p̄ditōe vt posset res ecclie minuere isti ambo et essent symoniaci. Rō est ista. q̄ iste clericus emit istā eccliam ppter diminutōem redditū quos redditus patronus auferet. et omnis talis emp̄io est symonia. Et ideo si collator alicui ecclie velit sibi usurpare aliqs res ecclie cleric⁹ no d̄z ei consentire. q̄ de iure tener clericus eccliam et res eccliar̄ ptegere et defensare usq̄ ad mortē. Unū iura dicit q̄ q̄cūq̄ cleric⁹ trāffert aliqs res ecclie in manus alterius. talis de facto est excommunicatus.

F Seco notandū. nullus patronus d̄z p̄ferre eccliam pditionalē sic dīcendo. illā eccliam dabo tibi si velis mihi dūmittere decimas ecclie. quia si clericus sub tali p̄ditōe recipet eccliam tūc ambo incurreret symonia. et exponeret se eterne dānatōni. Itē symonia nō solū p̄mittit circa collationes eccliar̄. s̄ etiā p̄mittit circa sacros ordines Verbi grā. si aliqs voluerit p̄cedere ad sacros ordines et nō h̄z bñficiū. s̄ petit ab aliq dño p̄missionē sup̄ q̄ possit p̄cedere et p̄mitteret dño q̄ post suscep̄tōem sacror̄ ordinū velleg illi illā hereditare. tūc sic p̄cedit reddit⁹ symoniacus. et si talis ē ep̄s sup̄ cuius p̄missionē h̄c p̄cedit et ordinat̄ eū. tūc ordinās et ordinatus redduntur symoniaci. et tūc ep̄s d̄z suspedit ab officio p̄t̄ps aliqd. S̄ ordinat̄ d̄z suspendit ab officio donec cū illo fuerit dispensatū p̄dñm apostolicū. q̄ soluz dñs apostolicus habeat cū eo disp̄cere.

F Tercio notandū. q̄cūq̄ resignat aliqd bñficiū ea rōe ut def̄ suo p̄san⁹ guineo v̄l amico talē symoniac⁹. Rō ē ista. q̄ talis hereditat eccliam sive bona xp̄i qđ nō deteneret fieri in spūalib⁹. q̄ bñficia detent libere resignari. et detent vacare post mortē. q̄ talis sic faciens est symoniacus.

F Quarto ē notandū. q̄ symonia ē graue p̄cīm. et ē maximū inter oīa p̄cīa. q̄ tam in veteri q̄ in nouo testamento inuenitur q̄ multe plague sunt illis illate q̄ p̄misserūt symonia. Sed dubitatur. q̄s habeat disp̄cere cuīz

Summula Haymundi

symoniacis. Ad hoc r̄ndetur p̄ distinctōnem. qz alīq̄s vel scienter intras symoniā v̄l ignorāter. si ignorāter tūc ep̄s p̄t cū eo disp̄sare si statim resūgnauerit bñficiū. Si aut̄ sc̄ter tūc ppter enormitatē peccati nullus h̄z cū eo dispensare nisi dñs apostolicus.

L Quinto notandū. null⁹ clericus d̄ dare meretricib⁹ vel histrionib⁹ vel alijs ḡsonis suspect⁹ de bonis xp̄i. Causa hui⁹ ē. qz cleric⁹ possidet patrimoniu xp̄i. et iō quicqd v̄tra necessitatē obtinet hoc nō ē ei⁹ p̄piū. h̄z p̄piū ē pauper⁹ q̄ sunt serui xp̄i. Si ḡ cleric⁹ daret hoc patrimoniu xp̄i plo nus suspect⁹. tūc p̄uaret paupes talib⁹ bonis. h̄z tñ hoc nō d̄ fieri. Sz si vi deret eos velle perire ppter famē. tūc p̄t eis dare panē vt eos p̄seruet in via ta. qz tpe necessitat⁹ elemosyna nulli ē denegāda. Unū circa elemosynam tria sunt p̄siderāda. Primum ē. q̄ elemosyna d̄ dari de p̄piis et non de alienis. qz Ille q̄ dat elemosynā de alienis et nō de p̄piis suis. assimilat illi q̄ filiū vñicū in p̄ntia patris mactat. Sicut em̄ iste nō prestat gratū seruitiū patri. sic et iste q̄ nō dat elemosynā de suis p̄piis nō prestat seruitium acceptabile deo. Seco d̄ p̄siderare vt det recto ordine. vñ rectus ordo ē incipere a seip̄o et a suis p̄sanguincis. deinde alijs pauperibus. Tercio d̄ haltere bona intentōem. nā ille q̄ vult dare elemosynā d̄ ea dare bona in tentione. sz pure ppter deū et nō ppter vanā laudē. Et iō ad p̄positū de h̄strionib⁹ dicendū est. qñ clericus dat eis alīqd. hoc nō dat eis ppter deū sed ppter laudem vaneglie vt laudent eū hoīes corā pp̄lo. ideo d̄ sanctus Blas⁹. histrionib⁹ dare est demonib⁹ immolari.

L Ultimo notadū. q̄ uic⁹ vult petere p̄tendā suo p̄sanguineo v̄libi nō d̄ p̄mittere patrono alīqd neq̄ seruitiū neq̄ dona. qz als p̄mitteret sy moniā. eo q̄ p̄mitteret dare seculare p̄ sp̄uali. h̄z simplē petat ppter deū.

U Sure species varie sunt nomina quarum
s̄ doctor⁹ .i. multe species
s̄ doctoř .i. intueamur sp̄rum
Nullus habet. facies tamen inspiciamus earum
s̄ denarios p̄xio .i. cedis s̄ nūmis
Si nummos fratri prestas pro pluribus. aut si
Res promptas vendis signando tempora longa
vēditori .i. tribuas .i. es
Ut tibi plus detur tunc usurarius extas
s̄ denario⁹ s̄ certū .i. vendas
s̄ equ⁹ marcas vēditio
Qui vix quinq̄ valet. hec vsure species est
ille res locate .i. pignori posite
Ager sive domus tibi si sint iniudicatae
s̄ alīqb⁹ .i. acceptis .i. ager vel domus
Pro marcis. istis perceptis. pignora dicta